

HRÁTKY S PŘÍBĚHEM II

Zdroj:

TMEJOVÁ, Václava. Vyrábíme s dětmi: polytechnická výchova v mateřské škole. Vyd. 1. Praha: Portál, 2015. 64s. ISBN 978-80-262-0936-2.

Lucie noci neupije

„Kájo, spěchej,“ pobízela Růženka v šatně školky brášku. Stavila se pro něj, když šla domů z družiny.

„Ale proč? Chtěl jsem počkat na Josífka.“

„Dnes ne, musíme být brzy doma,“ tvářila se tajemně Růženka.

„Proč? Někam jdeme nebo jedeme?“ začal být Kája zvědavý.

„Viš, co se říká? Kdo je zvědavý, bude brzy starý,“ škádčila ho Růženka.

Kája se zamračil, ale opravdu se začal obouvat rychleji.

Cestou domů utíkali. Kája nesbíral kamínky ani se neloudal. Přemýšlel, jaké překvapení na ně čeká. A jen přišli do předsíně, rozzářily se mu oči. Na věšáku visel známý kabát.

„Babička! Babička je tady! Babi, přijela jsi sama, bez dědy?“

„Ahoj děti! Už jsem myslela, že se vás nedočkám! Máte pravdu, přijela jsem sama. Děda musí doma hlídat.“

„Hlídat? Koho nebo co?“ divila se Růženka. „Vždyť máte Broka a ten umí pořádně štěkat,“ vzpomněla si na dědečkova jezevčíka.

„To ano, ale u vás nechodila Barborka a Mikuláš?“

„Mikuláš ano, ale kdo je Barborka? Ta u nás nebyla,“ divily se děti.

Babička už seděla na židli, na klíně se jí uvelebil Kája, Růženka se opřela o opěradlo a oba poslouchali.

„Když jsem byla malá, chodila den před Mikulášem Barborka. Nosila nařezané větvičky ze stromů, aby do Vánoc rozkvetly. Dětem dávala ovoce, kdo zlobil, dostal polínko nebo uhlí. A Mikuláše znáte.“

„Známe. Však u nás byl i s čertem a andělem,“ vyprávěl Kája a ukazoval babičce anděla, kterého vyráběli ve školce.

„Ale proč musí děda hlídat, když Barborka a Mikuláš už chodili?“ divila se Růženka.

„Protože teď budou chodit Lucky.“ Babička se šibalsky usmívala a sledovala, jak děti kroutí hlavičkami. „Před Vánocemi se vždy uklízelo. Bili, zmetalo, aby bylo vše jako nové, připravené na příchod Ježíška. A 13. prosince, když měly svátek Lucky, chodily po domech, nosily košťata, kartáče, všude zametaly, všechno mazaly bílou barvou a kontrolovaly, jak je uklizeno. Nepořádné děti potřely sazemi. A protože je Lucie patronkou přadlen, nesmělo se na její svátek přist ani tkát.“

„Příst? Co to je příst?“ Kája vzpomínal, kde už tohle slovo slyšel. Babička mu připomněla pohádku O třech přadlenách.

„Aha, ony předly na kolovrátku nit!“ vzpomněl si Kája.

„Ano. A z nití se přes zimu tkalo plátno na košile a další oblečení. Dědeček musel zůstat doma, aby nám tam Lucky nenadělaly neplechu, kdyby se náhodou stavily,“ smála se babička.

„Ale Lucie je až zítra, tak dnes si můžeme hrát na tkadleny.“

úkol č. 1 – TKANÉ OBRÁZKY

Pomůcky:

- Čtvrtky nebo karton (vzhledově a i tematicky – bílení – je vhodnější bílá barva).
- Tužky, nůžky, kladívko a průbojník, tvrdá podložka.
- Provázky nebo silnější bílá nit, vlna, chemlon – co je dostupné.

Co se naučíme?

Zdokonalit stříhání podle předkresleného návrhu, pracovat s důlčíkem a kladívkem, rozvíjet jemnou motoriku při proplétání nití.

Kdy to využijeme?

Prosinec – stejný postup můžeme použít při zdobení návrhů šatů pro pohádkové postavy (princezny, víly...).

Výroba podzimního ovoce.

Jarní ptáčky.

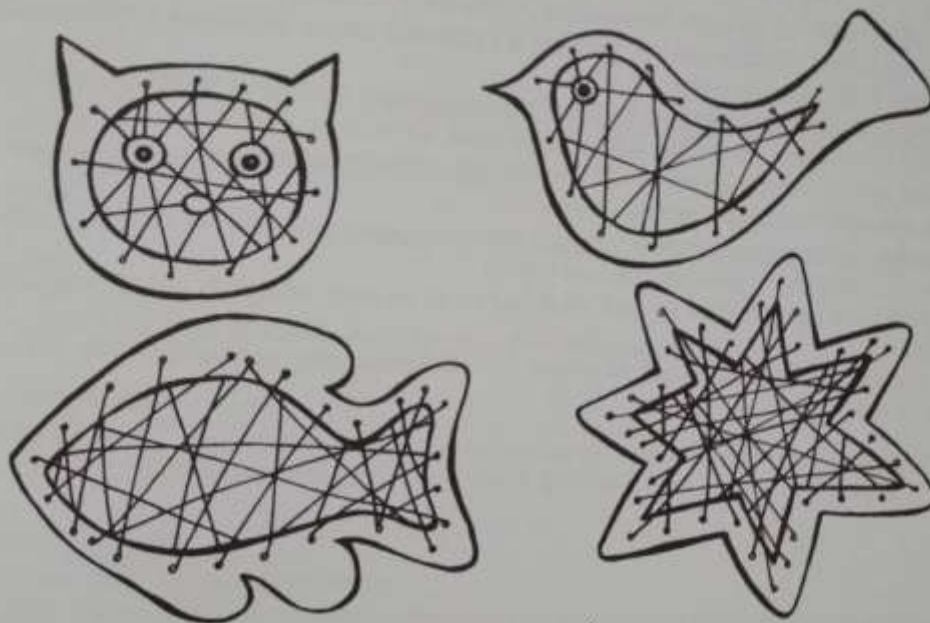
Srdíčka pro maminky.

Popis práce:

1. Děti vystříhnou předkreslené tvary zvířat (starší děti si mohou tvary předkreslit samy).
2. Na vystřižený tvar si označíme otvory na provlékání.
3. Průbojníkem a kladívkem dokončíme děrování (šlo by i děrovačkou, ale jde o seznámení s novou pracovní technikou).
4. Postupně proplétáme, tj. „protkáme“, celé tělo. Jednotlivé nitě zakončíme zapošítim nebo přilepíme.
5. Můžeme dolepit papírové detaily – oči, čumáček.

2020-11-23 13:41

PROSINEC - TKANÉ OBRÁZKY

1. Vystrihneme tvar.
 2. Dřelčkem vytvoříme otvory.
 3. Důkladně propleteme - prokáme.
 4. Dolepíme detaily - oči, čumáček...
-